

amb...

Maria Aurèlia Capmany

que ha fet abans, però quan el contrau no pensa fer-lo d'una manera responsable, i clar tot això va implicat en la conducta de la dona. Ara, quan es troben que han de fer sempre un paper secundari, arriba la rebel·lió.

-Quan la dona es vol realitzar en tots els aspectes, sembla que són precisament les dones l'enemic més fort...?

Com que la dona no elabora aquest sentit de la responsabilitat, de valdre's per si mateixa, és molt més difícil trobar la consciència de col·lectivitat. A l'home se l'educa des de criatura a ser responsable, aleshores admet de seguida unes jerarquies i un status exterior a ell; la dona, en canvi, en el món de totes les activitats sense consciència, és a dir. es troba amb l'hostilitat de l'home, perquè hi ha unes dificultats objectives, que hi són, però ella no es proposa tampoc de resoldre-les, només ho fa a nivell de persona, no de col·lectivitat. I això és gravíssim!

-La majoria de dones anul·len la seva pròpia realització per afavorir la del seu company...?

Sí, és aquest tipus de dona "ianqui" que potser molt útil a l'home, és com la seva ombra, li llueix les joies..., representa l'estatus del marit -A vegades jo li dic al meu home: tu i jo ens hauríem de casar amb una doneta de "sa casa", t'endrecen la casa, et recorden el que has de fer.. i no cobren!- Sí realment li va bé, si té vocació, mira, endavant!, però si no li agrada, en el fons no ho perdona, surt tota la frustració humana, tot el ressentiment, la sensació d'haver perdut la meitat de la vida.. i és una cosa cruel per a tots dos!.

-I les dones que treballen per realitzar-se, no se senten subestimades?

Aquest problema de la dona que treballa per realitzar-se és molt típic de la classe mitja; les obreres sempre han compaginat casa-fàbrica. Qui digui que les dones treballen des d'ara és que s'ho mira d'un prisma burgès, les dones del camp han treballat sempre, les fàbriques han estat sempre plenes de dones. Però com que les feministes totes són burgeses, es pensen que el món s'acaba en el seu nucli de petita burgesia; llavors volen tenir la casa endreçada, volen rebre, les estovalles planxades, elles estar precioses... i a més volen treballar 8 h. fora de casa... i això no lliga!.

- Sí, però treballant tots dos, quan arriben a casa sembla que la dona té l'obligació de fer tota la feina...

Això perquè ella ho admet.

- En alguns moviments feministes no pot ser que es passi del masclisme a l'altre extrem?

Per mi el problema de la dona és un problema de parella... en una ocasió una feminista deia: La solució és anar-nos-en a viure totes soles les dones amb les criatures, I jo li vaig dir: Només amb les femelles suposo, i amb els nens què passarà?... Ja se'm van enfadar, però amb mi que no comptin, a mi m'agrada LA COMUNITAT HUMANA.

- Potser és que quan es forma una parella, se solen tenir els papers molt molls, oi?

En formar una llar cal tenir en compte que no és una excursió, sinó un compromís, i s'ha de saber fins on arriba; el que passa és que el medi ambient constreny tant la dona que la majoria d'elles han estat adultes (ho hem pogut veure al llarg de l'història) quan ja feia anys que eren casades. S'haurien de deixar els papers molt clars des d'un bon començament i s'estalviarien molts problemes.